

УДК 338.482:1

Хупавка П.О.¹

Повзло О.М.²

¹ студ. гр. МТЕ-219 НУ «Запорізька політехніка»

² канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ФІЛОСОФІЯ МАНДРІВНИКА КРІЗЬ ПРИЗМУ ФІЛОСОФІЮ ЛЮДИНИ

Філософія мандрівника - є дуже глибокою та неоднозначною за своєю сутністю. Неоднозначність та глибина даного поняття, обумовлюються перш за все - суб'єктивним складом. Тобто, коло тих осіб, яких можна назвати «мандрівниками» - буде вміщати в себе не тільки ту частину населення, яка має змогу подорожувати та власне - подорожує, а всіх людей, які проживають на планеті Земля. Аналізуючи поняття «мандрівник» з філософської точки зору, можна зробити висновок : життя кожної людини являє собою мандрівку. Кожна мандрівка починає обчислюватися від відправної точки - народження людини, і припиняється з досягненням кінцевої точки – смерті. Життєві мандри символізують непостійність та швидкоплинність нашого життя. Кожна людина знаходиться у стані “мандрівки” протягом усього життя. Із моменту народження, кожна людина набуває статусу «мандрівника» у цьому світі. Цей специфічний статус кожної людини, обумовлений тим, що людина не може відмовитися від того елементу, що становить її сутність, сутність людини у філософському контексті. Як ми вже зазначили вище, кожна людина постійно мандрує протягом свого життєвого шляху. У процесі розвитку особистості, на кожному новому етапі життя, у людини виникає все більше і більше питань, стосовно регулювання, виникнення, функціонування, багатьох сфер життєдіяльності людини, тобто, чим більше стає розумнішою людина, тим більше питань в неї виникає, на

котрі з них людина знаходить відповіді в процесі своєї життєвої мандрівки, а задля того, аби знайти відповіді на питання суто філософського характеру, людині потрібно мандрувати до самого кінця своєї життєвої подорожі, бо неможливо при житті, зрозуміти те, що після смерті, чи є взагалі щось? Можна висунути припущення з цього приводу, але припущення ніколи не може бути обґрунтованим доказом і навіть коли людина познає, до прикладу, чи є щось після смерті? Вона не матиме змоги, поділитися цим знанням з іншими людьми, які є наразі є живими та замислюються над подібними питаннями. Саме тому, досягнення подібної істини, шляхом життєвої мандрівки, пізнається індивідуально кожною людиною, за умови повного проходження свого життєвого шляху, який власне і має назву – «життєва мандрівка» кожної людини.

Коли ми шукали матеріали для даної теми, ми натрапили на один цікавий вислів. «Якщо ви думаєте, що пригоди небезпечні, спробуйте рутину. Вона смертельна», – писав Пауло Коельйо. Нас дійсно вразила ця фраза саме тому, що вона проста. Дуже проста, над ній не треба багато розмишляти та міркувати, але люди її не розуміють. Вони звикли виживати в цій рутині, тому їх серце покрите злобою та гнівом. Отже, аналізуючи все вищевикладене нами, можна зазначити про те, що поняття «філософії мандрівника» - є дуже неоднозначним та складним, особливо у контексті розуміння філософії людини. Кожна людина від народження - є мандрівником, яка розпочинає свою єдину велику мандрівку довжиною у життя. Кожна людина по закінченню власної мандрівки - життєвого шляху, хоче побачити те, до чого вона йшла все життя. Люди, які відносять себе до певних конфесій, по закінченню свого життєвого шляху, розраховують на зустріч їхньої душі з Богом, люди, які не відносять себе до жодної з конфесій, вважають, що по закінченню мандрівки, людина і душа просто перестануть існувати. Ніхто не знає, що саме чекає нас, по закінченню нашої життєвої мандрівки, але всі ми - є мандрівниками на цій Землі, і це - беззаперечний факт.